

تاثیر دوره های گرسنگی کوتاه مدت و تغذیه مجدد بر برخی فاکتورهای رشد، تغذیه ای و ترکیبات بیوشیمیایی لاشه ماهی ماکرو زرد (*Labidochromis caeruleus*)

رضوان حردانی^۱، نگار قطب الدین^{۲*}، ابراهیم رجب زاده قطرمی^۳

*ghothbeddiny2005@gmail.com

۱- گروه شیلات، پردیس علوم و تحقیقات خوزستان، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

۲- گروه شیلات، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

۳- گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، ایران

تاریخ دریافت:

تاریخ پذیرش:

لغات کلیدی: گرسنگی، تغذیه مجدد، ماهی ماکرو زرد (*Labidochromis caeruleus*)

مار ماهی اروپایی (*Anguilla anguilla*) (2010) Caruso et al., پرداخته اند. تاکنون مطالعه ای در خصوص تاثیر دوره های گرسنگی بر روی شاخص های رشد و ترکیبات بیوشیمیایی ماهی ماکرو زرد (*Labidochromis caeruleus*) نشده است. در دنیای امروز با توجه به اهمیت ماهیان زینتی در آبیاری پروری مطالعه این موضوع لازم به نظر می رسد. به منظور بررسی اثر دوره های گرسنگی و تغذیه مجدد بر ماهی ماکرو زرد در طول یک دوره ۴۸ روزه، تعداد ۴۵۰ عدد ماهی به صورت کاملاً تصادفی با نسبت ۱۵ عدد در تنک های ۶۰ لیتری تقسیم شدند. پس از تقسیم ماهیان با نسبت مشخص، طی دوره دو هفته دوره آداپتاسیون ماهیان به شرایط محیط آزمایش سازگار شدند. ماهیان در طی این دوره روزانه ۴ بار تا حد سیری تغذیه شدند در این آزمایش از ۵ تیمار با سه تکرار استفاده شد. تیمارها پس از زیست سنجی اولیه بر اساس جدول شماره ۱ تقسیم بندی شدند.

تنوع فراوان رنگ ها و اشکال ماهیان آکواریومی و سهولت نگهداری آن ها موجب شد که به زودی به عنوان مطلوب ترین ماهیان زینتی آکواریومی مورد استفاده عمومی پرورش دهندگان قرار گیرند. هزینه تامین غذا یکی از مهمترین عوامل در پرورش آبزیان به شمار می آید و به طور معمول ۳۰ تا ۶۰ درصد کل هزینه ی لازم برای سیستم های پرورش ماهی و سخت پوستان را تشکیل می دهد. اعمال دوره های گرسنگی در راستای کاهش میزان غذاهای بدون کاهش رشد، یکی از روش های نوین در راستای کاهش ضریب تبدیل غذایی در ماهیان و افزایش بهره وری اقتصادی می باشد. مطالعات زیادی هم روی تاثیر اثرات گرسنگی بر روی برخی فاکتورهای رشد، ترکیبات بیوشیمیایی و خون در ماهی سفید (محمد نژاد شמושکی و همکاران، ۱۳۸۹)، صبیتی انگشت قد (ملایم رفتار، ۱۳۹۰) و بنی (برخج، ۱۳۹۲) در ایران و خارج از کشور ماهی ماهی تیلاپیا دورگه (*Oreochromis mossabici* × *O. niloticus*) (Wang et al., 2009) و

جدول ۱: تیمارهای مورد بررسی در دوره های گرسنگی و تغذیه مجدد در ماهی ماکرو زرد

دوره قطع غذاهای/تیمار	۴	۸	۱۲	۱۶	۲۰	۲۴	۲۸	۳۲	۳۶	۴۰	۴۴	۴۸
کنترل												
گرسنگی ۲ روز												
۴ روز گرسنگی												
۸ روز گرسنگی												
۱۶ روز گرسنگی												

خشک آن ها محاسبه شود. جهت تعیین رطوبت از آون با دمای ۱۰۵ درجه به مدت ۲۴ ساعت، خاکستر از کوره ی الکتریکی با دمای ۵۵۰ درجه به مدت ۱۲ ساعت، چربی خام از طریق حل کردن چربی در حلال اتر و تعیین مقدار آن به روش سوکسله با استفاده از روش سوکسله و پروتئین خام به روش کجداال و از طریق تعیین نیتروژن کل و ضرب آن در ۶/۲۵ محاسبه گردید.

نتایج حاصل ارزیابی وزن نهایی، افزایش وزن بدن (گرم و درصد)، ضریب رشد ویژه، ضریب تبدیل غذایی و بازماندگی ماهیان ماکرو زرد در پایان دوره آزمایشی نشان داد، تیمارهای ۸ و ۱۶ روز گرسنگی به صورت معنی داری نسبت به گروه شاهد اختلاف معنی داری داشت ($P < 0/05$). اما بین تیمارهای ۲ و ۴ روز گرسنگی و گروه شاهد اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P > 0/05$) (جدول ۲).

نتایج اثرات دوره های گرسنگی بر ترکیبات بیوشیمیایی بدن ماهیان ماکرو زرد حاکی از عدم اختلاف معنی دار در میزان رطوبت ماهیان در تیمارهای آزمایشی بود ($P > 0/05$) (جدول ۲). اما میزان پروتئین و چربی بدن ماهیان ماکرو زرد با افزایش روزهای گرسنگی کاهش معنی داری داشت ($P < 0/05$). خاکستر در تیمارهای مختلف اختلاف معنی داری با گروه شاهد نشان نداد ($P > 0/05$).

دوره های گرسنگی به نحوی طراحی شد که با آغاز روز ۱۷ در تمامی تیمارها تغذیه مجدد صورت گرفت و تا پایان روز ۴۸ به صورت روزانه ۴ بار تا حد سیری غذایی انجام گردید (شیروان و همکاران، ۱۳۹۲). پس از اتمام روز تغذیه مداوم ماهیان بر اساس معادلات معمول زیست سنجی شدند (Zhang et al., 2007).

معادله شماره ۱- افزایش وزن بدن (Weight gain): وزن اولیه-وزن نهایی = (WG)

معادله شماره ۲- درصد افزایش وزن بدن:

$100 \times \text{وزن اولیه} / \text{وزن اولیه} - \text{وزن نهایی} = (\text{WG}\%)$

معادله شماره ۳- ضریب رشد ویژه (Specific growth rate)

$100 \times \text{دوره پرورش به روز} (\text{Ln } W_2 - \text{Ln } W_1) = (\text{SGR})$

معادله شماره ۴- ضریب تبدیل غذایی (Food conversion ratio):

افزایش وزن بدن (گرم)/مقدار غذای خورده شده (گرم) = (FCR)

معادله شماره ۵- درصد بازماندگی (Survival rate):

$100 \times \text{تعداد ماهیان} / \text{تعداد ماهیان باقی مانده} = (\text{SR})$

ترکیبات بیوشیمیایی بدن با استفاده از روش های استاندارد (AOAC, 1995) و با سه تکرار انجام گردید. جهت تعیین آنالیز تقریبی لاشه تعداد ۹ عدد ماهی به ازای هر تیمار در پایان آزمایش به صورت تصادفی صید شدند تا مقادیر پروتئین، چربی، رطوبت، خاکستر و ماده

جدول ۲. شاخص های رشد و تغذیه و آنالیز ترکیبات بیوشیمیایی بدن در تیمارهای مختلف ماهیان ماکرو زرد در پایان روز چهل و هشتم

تیمارهای آزمایشی					شاخص های رشد، تغذیه و آنالیز ترکیبات بیوشیمیایی بدن
شاهد	روز گرسنگی ۲	روز گرسنگی ۴	روز گرسنگی ۸	روز گرسنگی ۱۶	
۱/۲۴±۰/۰۵۳ ^{ns}	۱/۲۶±۰/۰۹۰	۱/۲۳±۰/۰۵۶	۱/۲۵±۰/۰۷۶	۱/۲۸±۰/۰۸۱	وزن اولیه (گرم)
۳/۲۸±۰/۱۶۲ ^a	۳/۲۹±۰/۱۲۰ ^a	۳/۲۳±۰/۱۳۵ ^a	۲/۹۶±۰/۲۹۹ ^b	۲/۷۳±۰/۳۳۷ ^b	وزن نهایی (گرم)
۲/۰۳±۰/۰۹۳ ^a	۲/۰۲±۰/۰۶۹ ^a	۲/۰۰±۰/۰۷۸ ^a	۱/۷۰±۰/۱۷۲ ^b	۱/۴۵±۰/۱۹۴ ^b	افزایش وزن (گرم)
۱۶۳/۰۳±۱/۳۳ ^a	۱۶۰/۶۳±۶/۳۴ ^a	۱۶۲/۷۳±۴/۳۴ ^a	۱۳۵/۵۶±۱۱/۷۲ ^b	۱۱۲/۵۶±۸/۲۳ ^c	افزایش وزن بدن(درصد)
۱/۷۲±۰/۰۳۳ ^a	۱/۷۱±۰/۰۴۱ ^a	۱/۷۲±۰/۰۱۷ ^a	۱/۵۲±۰/۰۸۹ ^b	۱/۳۴±۰/۰۷۰ ^c	ضریب رشد ویژه (درصد در روز)
۲/۰۰±۰/۰۴۶ ^a	۲/۰۰±۰/۰۲۳ ^a	۲/۰۵±۰/۰۲۸ ^a	۳/۲۸±۱/۰۱ ^b	۳/۶۰±۰/۸۰۵ ^b	ضریب تبدیل غذایی
۹۶/۶۶±۵/۷۷ ^a	۹۶/۶۶±۳/۳۵ ^a	۹۳/۳۳±۳/۳۵ ^a	۷۵/۵۶±۸/۰۲ ^b	۶۴/۴۳±۴/۸۲ ^c	بازماندگی (درصد)
۷۰/۱۷±۰/۲۱۷ ^{ns}	۷۰/۲۳±۰/۱۴۵	۷۰/۳۷±۰/۵۵۶	۷۱/۰۸±۰/۶۲۵	۷۱/۲۶±۰/۸۱۰	رطوبت
۱۶/۷۸±۰/۲۶۶ ^a	۱۶/۶۸±۰/۲۵۵ ^{ab}	۱۶/۴۱±۰/۳۶۰ ^{abc}	۱۵/۶۱±۰/۶۵۲ ^{bc}	۱۵/۳۷±۰/۵۵۵ ^c	پروتئین
۶/۹۴±۰/۳۲۰ ^a	۶/۶۵±۰/۳۸۶ ^a	۶/۵۰±۰/۴۴۵ ^a	۶/۲۳±۰/۱۸۵ ^b	۵/۷۰±۰/۳۹۵ ^c	چربی
۳/۷۳±۰/۳۸۵ ^{ns}	۳/۷۳±۰/۳۹۰	۳/۹۶±۰/۲۰۲	۴/۰۶±۰/۲۶۴	۴/۱۱±۰/۳۰۲	خاکستر

وزنی متناسب با تأمین احتیاجات خود را در این وزن نشان می دهد (McCue, 2010). بر همین اساس اگر چه در تیمار ۲ و ۳ میزان رشد کاهش یافت، اما هیچ گونه اختلاف معنی داری را در پایان غذاهای با تیمار شاهد نداشتند، یعنی پس از شروع تغذیه مجدد توانستند که اختلاف وزنی خود را با گروه شاهد با بهبود شاخص های تغذیه جبران کنند. میزان جبران رشد در ماهیان تحت تاثیر فاکتورهای محیطی بسیاری از قبیل دمای آب (Salam et al., 2000)، کیفیت آب (Pastoureaud, 1991)، رفتارهای اجتماعی درون گونه ای (Hayward et al., 2000) و مقدار پروتئین و انرژی موجود در غذای مصرفی می باشد (برخج، ۱۳۹۲). تغییر در منابع انرژی و متابولیسم آبی از مهمتری اثرات محرومیت غذایی بشمار می آید (Salam et al., 2000). اثر محرومیت غذایی، در استفاده از منابع پروتئین، چربی یا گلیکوژن که به عنوان سوخت های متابولیک شناخته می شوند در هر گونه به صورت اختصاصی است (Salam et al., 2000). اگر چه تفاوت ترکیب بیوشیمیایی بدن یک گونه ماهی به عواملی از جمله تفاوت در سن، جنس، شرایط محیطی و فصل بستگی دارد، اما بدون شک اختلاف اصلی در ترکیبات بیوشیمیایی ماهی را باید در ارتباط با غذای دریافتی یا

در هر شرایط طبیعی و آبی پروری، ماهیان دوره های گرسنگی را تجربه می کنند. در آبی پروری ماهیان ممکن است گرسنگی را در طول دوره های قبل از صید، دوره های حمل و نقل و هم چنین در بعضی آزمایشات تغذیه ای از قبیل رشد جبرانی در دوره های گرسنگی تجربه کنند. نتایج حاصل از مطالعه Liu و همکاران (2011) بر روی ماهی تاسماهی چینی جوان (*Acipenser sinensis*) نشان داد، در پی اعمال دوره های محرومیت غذایی ۳، ۷، ۱۴ و ۲۸ روز با ۴۹ روز غذاهای مجدد، در پایان دوره غذاهای مجدد وزن نهایی تیمار ۱۴ و ۲۸ روز گرسنگی به طور معنی داری نسبت به تیمار شاهد کمتر بود. بر این اساس نتایجی هم سو با نتایج تحقیق حاضر در ماهی تیلایپای دورگه (Wang et al., 2009)، سوف معمولی (*Sander lucioperca*) (Mattila et al., 2009) مشاهده گردید. با افزایش دوران محرومیت غذایی شدت محرومیت غذایی و سوء تغذیه بیشتر شده و در نتیجه استرس گرسنگی به نقطه بحرانی می رسد که باعث تحلیل رفتن بافت های چربی و پروتئین توسط بدن و استفاده از آنان به عنوان منبع انرژی می شود که نتیجه آن کاهش شدید وزن بدن است و با شروع تغذیه مجدد، با سازگار شدن در این سطح جدید افزایش

شیروان، س.، فلاحتکار، ب.، علاف نویریان، ح. و عباسعلیزاده، ع.، ۱۳۹۲. تاثیر اعمال دوره طولانی مدت گرسنگی و محدودیت غذایی بر عملکرد رشد و ترکیب بدن در بچه تاس ماهی سبیری (*Acipenser baeri*). مجله علمی شیلات ایران، ۲۳ (۳): ۹۱-۱۰۲.

محمد نژاد شמושکی، م.، اسماعیلی، ز و محمدشکیبا، م.، ۱۳۸۹. اثر رشد جیرانی و تاثیر گرسنگی روی شاخص های رشد و بازماندگی بچه ماهی سفید *Rutilus frisii kutum* (Kamensky, 1901). مجله آبریان و شیلات، ۴ (۱): ۴۵-۵۲. ملازم رفتار، ط.، ۱۳۹۰. اثر گرسنگی کوتاه مدت و تغذیه ی مجدد بر شاخص های رشد، تغذیه و ترکیب بیوشیمیایی بدن در ماهی صبیتی انگشت قد (*Sparidentex hasta*)، پایان نامه کارشناسی ارشد، ۷۱ ص.

AOAC., 1995. Official Methods of Analysis of AOAC International. Vol. I. Agricultural Chemicals; Contaminants, Drugs, 16th ed. AOAC International, Arlington, VA. 1298p.

Caruso, G., Maricchiolo, G., Micale, V., Genovese, L., Caruso, R. and Denaro, M. G., 2010. Physiological responses to starvation in the European eel (*Anguilla anguilla*): effects on haematological, biochemical, non-specific immune parameters and skin structures. Fish Physiology and Biochemistry, 36:71-83.

Cho, S.H., 2011. Effect of dietary composition with different feeding regime on compensatory growth of juvenile Olive Flounder (*Paralichthys olivaceus*). Asian - Australasian Journal of Animal Sciences, 24(8): 1148 - 1156.

تغذیه ماهی و حتی درصد و مقدار غذادهی روزانه دانست. بررسی ها نشان می دهند که رشد و ترکیبات بیوشیمیایی بدن ماهیان می تواند تحت تاثیر تغییرات منابع غذایی، نوع گونه، نوع و محیطی که پرورش در آن صورت می پذیرد، متفاوت باشد (Kang ombe et al., 2007). در این مطالعه ترکیب بیوشیمیایی بدن با افزایش تعداد روزهای گرسنگی پروتئین و چربی به صورت معنی داری کاهش یافتند. نتایج حاصل از این مطالعه با نتایج Turkmen و همکاران (۲۰۱۱) در سی باس اروپایی (*Dicentrarchus labrax*) Cho (۲۰۱۱) در کفشک ماهی زیتونی (*Paralichthys olivaceus*) و ملازم رفتار (۱۳۹۰) در ماهی صبیتی (*Sparidentex hasta*)، برخی (۱۳۹۲) در ماهی بنی قد *Mesopotamichthys sharpeyi* مطابقت دارد. محرومیت غذایی در دوره های گرسنگی توانسته است ذخایر چربی احشایی، چربی کبدی و سایر منابع انرژی (کربوهیدرات) را برای تأمین سوخت متابولیک مورد نیاز به مصرف برساند، بنابراین پس از اتمام این منابع، از منابع پروتئین ذخیره شده در بدن جهت تأمین انرژی مورد نیاز خود استفاده کرده است (Furne et al., 2008)، که باعث کاهش معنی دار مقدار پروتئین در برخی تیمارهای این تحقیق شده است. پس از شروع تغذیه مجدد، ماهیان با افزایش میزان تغذیه در تیمارهای محروم از تغذیه باعث بهبود میزان پروتئین در ترکیبات بدن خود شدند، اما ماهیان تیمارهای با روزهای بالای گرسنگی به دلیل طولانی بودن دوره محرومیت، در طول غذادهی مجدد نتوانستند ذخایر پروتئینی خود را بازسازی و به سطح تیمار شاهد برسانند.

منابع

برخج، ک.، ۱۳۹۲. مطالعه اثرات دوره های گرسنگی کوتاه مدت و تغذیه مجدد بر شاخص های رشد، تغذیه و ترکیبات بیوشیمیایی بدن ماهی بنی انگشت قد *Mesopotamichthys sharpeyi* (Günther, 1874). پایان نامه کارشناسی ارشد، گروه تکثیر و پرورش آبریان، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر. ۶۵ ص.

- Furne, M., Garsia-Gallego, M., Kidalgo, M. C., Morales, A. E., Domezain, J. and Sanz, A., 2008.** Effect of starvation and refeeding on digestive enzyme activities in sturgeon (*Acipenser naccarii*) and trout (*Onchorhynchus mykiss*). *Comparative Biochemistry and Physiology*, 149: 420-425.
- Hayward, R.S., Wang, N. and Noltie, D.B., 2000.** Group holding impedes compensatory growth of hybrid sun fish. *Aquaculture*, 183: 299-305.
- Kang'ombe J., Likongwe, J.S., Eda, H. and Mtimuni, J.P., 2007.** Effect of varying dietary energy level on feed intake, feed conversion, whole-body composition and growth of Malawian tilapia, *Oreochromis shiranus*-Boulenger. *Aquaculture Research*, 38: 373-380.
- Liu, W. Wei, Q. Wen, H. Jiang, M. Wu, F. and Shi, Y., 2011.** Compensatory growth in juvenile Chinese sturgeon (*Acipenser sinensis*): effects of starvation and subsequent feeding on growth and body composition', *Journal of Applied Ichthyology*, 27(2): 749-754.
- Mattila, J., Koskela, J. and Pirhonen, J., 2009.** The effect of the length of repeated feed deprivation between single meals on compensatory growth of pikeperch (*Sander lucioperca*). *Aquaculture*, 296: 65-70.
- McCue, M.D., 2010.** Starvation physiology: Reviewing the different strategies animals use to survive a common challenge. *Comparative Biochemistry and Physiology A*, 156: 1-18.
- Pastoureaud, A., 1991.** Influence of starvation at low temperatures on utilization of energy reserves. Appetite recovery and growth character in sea bass (*Dicentrarchus labrax*). *Aquaculture*, 99: 167-178.
- Salam, A., Ali, M. and Masud, S., 2000.** Effect of various food deprivation regimens on body composition dynamics of Thaila (*Catla catla*). *Journal of Research (Science) Bahauddin Zakariya University*, 11(1): 26-32.
- Turkmen, S., Eroldogan, O., Yilmaz, H., Olculu, A., Inan, G., Ercan, Z. and Tekelioglu, N., 2011.** Compensatory growth response of European sea bass (*Dicentrarchus labrax L.*) under cycled starvation and restricted feeding rate. *Aquaculture Research*. pp1-8.
- Wang, N., Xu, X. and Kestemont, P., 2009.** Effect of temperature and feeding frequency on growth performances, feed efficiency and body composition of pikeperch juveniles (*Sander lucioperca*). *Aquaculture*, 289: 70-73.
- Zhang, X.D., Wu, T.-X., Cai, L.S. and Zhu, Y.F., 2007.** Influence of fasting on muscle composition and antioxidant defenses of market-size *Sparus macrocephalus**. *Journal of Zhejiang University science*, 8:906-911.

Effect of short term starvation and re-feeding on some growth, feeding factors and body composition Blue Streak Hap (*Labidochromis caeruleus*)

Hardani R.¹; Negar Ghotbeddin N.^{2*}; Ebrahim Rajabzadeh Ghatrami E.³

*ghotbeddiny2005@gmail.com

1-Department of Fisheries, Khuzestan Science and research Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran

2- Department of Fisheries, College of Agriculture and Natural Resources, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran

3- Department of Fisheries, Faculty of Marine Natural Resources, Khorramshahr University of Marine Science and Technology, Khorramshahr, Iran

Received:

Accepted:

Keywords: Starvation, Re-feeding, Blue Streak Hap (*Labidochromis caeruleus*)

Abstract

In this study, the effects of starvation and re-feeding on growth performance and body biochemical composition of Blue Streak Hap (*Labidochromis caeruleus*) were conducted at autumn 2014. A total of 450 fish were assigned to 5 treatments with 3 replicates. 15 tanks were prepared with a volume of approximately 120 liters and trial period was considered 48 days in experimental conditions. Treatments included 0, 2, 4, 8 and 16 days of starvation. Fish after two weeks of acclimatization to the laboratory conditions, were examined based on the pattern of starvation and re-feeding. The results of the growth performance and biochemical composition showed that, treatments 2 and 4 days of starvation, compared to the control group were able to compensatory growth in the period of re-feeding and did not show a significant difference in any of the treatments ($P > 0/05$). But treatments 8 and 16 days of starvation not be able to compensate growth and expenditure of excess metabolic energy due to starvation period, and had significant differences in the growth and nutritional factors as well as significant differences in the lipid and protein level compared to the control group.

*Corresponding author